

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

... પ્રકાશક:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર ...

વીર સં. ૨૪૭૧

ફાલ્ગુન.

પુસ્તક ૪૨ મું.

વિક્રમ સં. ૨૦૦૧

:: ઇ. સ. ૧૯૪૫ માર્ચ ::

અંક ૮ મો

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર.

સુજ્ઞ સભાસદ બંધુઓ !

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી આત્મારામજી (વિજયનાનંદસૂરીશ્વરજી) મહારાજની જયન્તી શ્રી સિદ્ધાચળજી તીર્થ ઉપર ગયા અંકમાં જણાવ્યા મુજબ, બીજા ચૈત્ર સુદ ૧ તા. ૧૩-૪-૪૫ ને શુક્રવારના રોજ ઉજવવાનું નક્કી થયેલ હોવાથી, રાધનપુરનિવાસી શેઠ શ્રી મોતીલાલભાઈ મૂળજી હા. શેઠ શ્રી સકરચંદ્રભાઈ તરફથી આ સભા મારફત સવારના શ્રી આદીશ્વર ભગવાનની મોટી ટૂંકમાં જ્યાં સ્વ. મહાત્માશ્રી વિજયનાનંદસૂરીશ્વરજી મહારાજની મૂર્તિ પ્રતિષ્ઠિત કરવામાં આવેલ છે, તે સ્થળે પૂજા ભણાવવામાં આવશે, તેમજ શ્રી આદિનાથ પ્રભુ તથા ગુરુદેવની આંગી રચાવવા વગેરે કાર્યોથી દેવગુરુભક્તિ કરવામાં આવશે અને બપોરના નવો ટાઇમ ૩-૦ કલાકે સર્વ સભાસદ બંધુઓનું સ્વામીવાત્સલ્ય શ્રી પૂરબાઇ ધર્મશાળામાં કરવામાં આવશે.

ઉપરોક્ત ગુરુભક્તિના પ્રસંગનો લાભ લેવા પ્રથમ ચૈત્ર વદ ૦)) ના રોજ બપોરના ૩-૦ કલાકે પાલીતાણા જવાનું છે; તો અવશ્ય પધારશોજી.

સેક્રેટરીઓ,

ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ

શાહ વીકુલદાસ મૂળચંદ બી. એ.

જિન સ્તવન.

(રાગ મેઘ મલ્હાર-અરસો રે-અરસો રે, કાલી બાદરીયા.)

મન રીઝે રે (૨) પ્રભુ દર્શન પામી,

અજબ ગતિ તારી—(૨) મન રીઝે

અમકે વિહૃત સમ મુદ્રા—મન રીઝે

વાદલ સમ દુઃખ દૂર હઠાવો, ઉજવલ બિરમાં ભાવ વસાવો;

અંતર સહુ ઉઘાડો પ્રભુ—અરણ્યમાં વસાવો રે—મન રીઝે

આ ભવમાં આધાર તમે છો,

સર્વ સુખનો સાર તમે છો—

મુનિ હિમેન્દ્ર સદા તુમ શરણે,

અનિત ધામ અપાવો રે—મન રીઝે

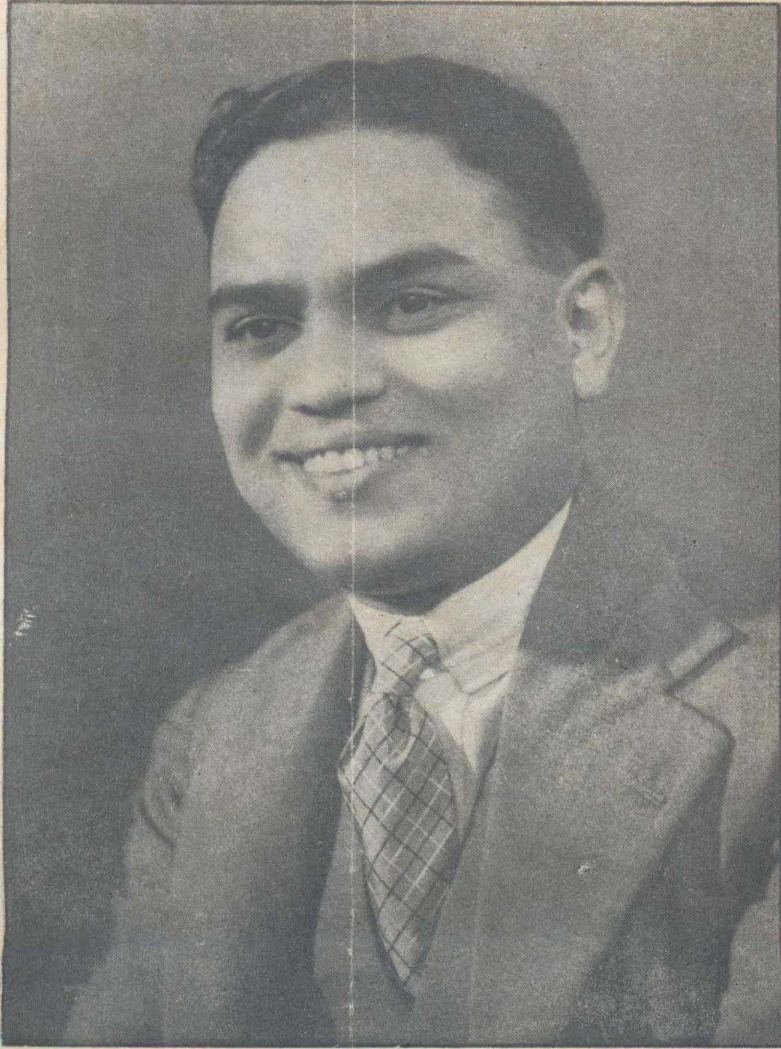
શેઠશ્રી ચંદુલાલભાઈ ત્રિભુવનદાસ શાહ મુંબઈ.

યોવનાવસ્થા, નિરોગી શરીર, વૈભવ અને સંપત્તિવાન હોવા છતાં સાદાઈ, માયાળુ-પણું અને નમ્રતા સાથે યથાયોગ્ય ગુપ્ત દાનનો પ્રવાહ નિરંતર ચાલુ રાખવો એ સુકૃતની લક્ષ્મી અને પુણ્યોદય સિવાય બીજી શકતું નથી. આ સર્વ ભાઈશ્રી ચંદુલાલને સાંપડેલ છે. શેઠશ્રી મંગળાજી જશરાજના સદ્ગત પુત્ર શ્રીયુત ત્રિભુવનદાસભાઈનું મૂળ વઢવાણ શહેરમાં નિવાસસ્થાન હતું. તેઓશ્રી વીમાની લાઇનના એક નિષ્ણાત અને મુંબઈ શહેરમાં પ્રખ્યાત પુરૂષ હતા સાથે સંસ્કારી અને ધર્મશ્રદ્ધાળુ પણ હતા. શ્રીયુત ત્રિભુવનદાસભાઈનો સ્વર્ગવાસ થતાં તેમના કુટુંબનો બાર તેમના સુપુત્ર ભાઈશ્રી ચંદુલાલને માથે પડ્યો. તે વખતે લઘુવય હોવા છતાં ધધાની તાલીમ સદ્ગત પિતાની પાસેથી મેળવેલ હોવાથી, પોતાના પૂજ્ય પિતાશ્રીની મીઠકતનો વારસો લેવા સાથે વીમાની લાઇન પણ જાણે વારસામાં જ મળી હોય તેમ આ લાઇનની શરૂઆત કુશળતાપૂર્વક શરૂ કરી થોડા વખતમાં જિંદગીના વીમાનું કામકાજ શરૂ કર્યું.

પૂર્વના પુણ્યયોગે ધધાની નિપુણતા અને મુંબઈની પ્રજા અને સંબંધીઓના ચાહ અને પ્રેમથી ધી કાઢિન લાઇફ ઇન્સ્યૂરન્સ કંપની જે સદ્ગત ગણાય છે, તેના પ્રથમ એજન્ટ થયા. તેમના સુપ્રયત્નવડે મોટી સંખ્યામાં આ કંપનીને બીઝનેસ મળવાથી એક યુરોપીયન ગૃહસ્થને જાણે તેમ કંપનીની બોર્ડે મોટા પગારે તેમની ઉપ્યુટી મેનેજર તરીકે નિમણુંક કરી. પ્રથમના પુરૂષાર્થ અને ઉપરોક્તવડે લક્ષ્મી સારી પ્રાપ્ત થવા લાગી. કુટુંબના ધાર્મિક સંસ્કાર તો તેમનામાં ઉતરેલા હતા અને તરતજ સમય ઓળખી આત્મકલ્યાણની બાવના સાથે રાષ્ટ્રીય નિર્દોષ બાવના જાગી, તેથી કુટુંબ, સમાજ અને રાષ્ટ્રીય બાબત તથા બંને પ્રકારની ફળવણી પ્રત્યે કંઈ સેવા, તેમજ દાન કરવાની બાવનાથી ગુપ્ત સંખાવતોની શરૂઆત કરી. અત્યાર સુધીમાં રૂપિયા એક લાખ ઉપરાંતની સંખાવત ચારે ખાતામાં ઉદારતાપૂર્વક કરી દાનનો પ્રવાહ ચાલુજ રાખ્યો; જે સમાચાર આ સબાના સેક્રેટરીને મળતાં સબામાં પ્રસંગવશાત્ વાત મૂકતાં આવા ગુપ્ત દાનેશ્વરી ભાઈ ચંદુલાલ આ સબાના પેટ્રન થાય એ ઇચ્છવાળેંગ છે જે ઉપરથી તે મારે વિનંતિ કરતા તેઓ આ સબાના પેટ્રન થયા છે. જેથી ખુશી થયા જેવું તો એજ છે કે, પોતાની સારામાં સારી આવકમાંથી કુટુંબ, જીવન-નિર્વાહથી વધારે ટકા સંખાવતોમાં (દાન દેવામાં) આપવાનું તેનું બહેન-નિર્ણય જાણી આ સબાને પરમ આનંદ થયો છે. આવા એક નરરત્ન પુરૂષ ભાઈશ્રી ચંદુલાલ દીર્ઘાયુ થઈ, સુખશાંતિપૂર્વક આત્મકલ્યાણ સાધે, બંને પ્રકારની લક્ષ્મી વિશેષ પ્રાપ્ત કરે અને દિવસાનુદિવસ યશ વધવા સાથે અનેકગણો દાન પ્રવાહ જીવનમાં વહેવરાવે તેમ આ સબા પરમાત્માની પ્રાર્થના કરે છે. આવી સંખાવતો અનુકરણીય હોવાથી તેટલો પરિચય ઉપરોક્ત રીતે ફોટા સાથે આપ્યો છે.

આ સભાના નવા માનવંતા ચેદ્રન—

શેઠશ્રી ચંદુલાલભાઈ ડી. શાહ.

શ્રી મહોદય પ્રેસ-ભાવનઅર.

શ્રી સિદ્ધર્ષિગણિવિરચિત

□ સંસ્કૃત શ્રી જિન સ્તવન : અનુવાદ. □

(ઉપજાતિવૃત્ત.)

અપાર ને ધોર ભવાબ્ધિમગ્ન, એવા જનો ઉદ્ધરવા નિમગ્ન;
 આ ધોર સંસાર વિષે પ્રબુજી, ભૂલી ગયા શું મુજને વિભૂજી ? ૧
 સદ્ભાવથી મેં તુજને સ્વીકાર્યો, દુજને ન છે તારક કોઇ મારો;
 આનંદદાતા જીવનેશ નાથ ! વિલંબ તૂં કેમ કરે સુતાત ? ૨
 જિનેન્દ્ર ! તૂં છે કરુણાસમુદ્ર, હું દીન તૂં વતસલ દેવ શુદ્ધ;
 ન તારવું દીનતણે સુરેશ ! શું થોડ્ય છે એ તુજને જિનેશ ? ૩
 કાંતારમાં દીન હું એકલો છું, ભીતિભરેલો મૃગયાલ હું ખું;
 દયાળુતા શ્રી જિન કેમ ભૂલો ? હું એકલો ક્યાં ભટકું અટૂલો ? ૪
 હું સંભમે ચંચળ નેત્રધારી, આધાર કોનો નહિ મોહવારી;
 તારા વિના હું પિરછી બનીને, વિનાશમાર્ગે અગતિક થૈને. ૫
 સંભાર તૂં ખાસ અનંતવીર્ય, આલંબને તારક શાંત ધીર;
 ઉતાર તૂં પાર ભવાટવીથી, ભયો હરી તૂં મુજ તાર તોથી. ૬
 ન સૂર્યથી અન્ય વિકાસકારી, સરોવરોમાં કમલો વિહારી;
 તારા વિના નિવૃત્તિ કોણુ ભાવે, નમ્રું જગન્નેત્ર ! તને સુભાવે. ૭
 શું માહરા કર્મતણો જ દોષ ? વા માહરા આત્મતણો જ દોષ ?
 કિંવા હશે શું હત કાલ દોષ ? અભવ્ય છું હું અથવા અશેષ. ૮
 સદ્ભક્તિથી ગ્રાહ્ય પ્રભૂ થયો છે, અનન્ય તેવી ગતિ ના દિસે છે;
 હે દેવદેવેશ જગન્નિવાસ ! તેથી પ્રભો ખાસ થયો નિરાશ. ૯
 લીલાથકી તૂં સદ્ધ કર્મજલ, કાપે કૃપાસિંધુ ! અશેષ કાલ;
 યાચુ થઇ દીન હું મુક્તિ દાન, કરે ઉપેક્ષા કિમ તૂં સુગણ ? ૧૦
 ખરું કહું છું તુજ વિશ્વનાથ, નથી મને અન્ય શરણ સાથ;
 માટે મને તાર ત્વરા કરીને, ખરે નિરાધાર રહ્યો હરીને. ૧૧
 તૂં એક માતા મુજને પિતા તૂં, અધૂ ગુરુ સ્વામી અને અધૂં તૂં;
 તૂં જીવનો જીવન છે પ્રભુ તૂં, આનંદ તૂં એક અનન્ય છે તૂં ૧૨
 તૂં જે તિરસ્કારીશ સ્વામિનાથ ! હું મીન પાણી વિણ દીન બ્રાંત;
 નિરાશ થૈ દૈન્ય વરી નિતાંત, મરીશ હું ખાસ વરીશ સ્વાંત. ૧૩
 તારા વિષે ચિત્ત વિલીન મારું, પ્રંતીત છે એ મુજને જ સારું;
 તૂં જાણુ છે વિશ્વમનોહ સિદ્ધ, જણાવવું શું તુજને પ્રસિદ્ધ ૧૪
 તૂં એક ભૂભારકર જ્યોતિર્ણ, મચ્ચિત્ત-પદ્મો વિકસે સ્વર્ણ;
 સ્વકર્મ કાપો કરી ભેદ છેદ, તારા સ્વર્ણે વિકસે અભેદ. ૧૫
 હે નાથ ! તૂં વ્યાપ્ત લોકચિત્ત, અનંત રૂપે નિરૂપાધિ સત્ય;
 દયા ખરી નાથ ! ક્યા સ્વર્ણે, મારા વિષે છે નહિ જાણમાં છે. ૧૬

(અપૂર્ણ)

આલચંદ હીરાચંદ કવિ-માલેગામ.

૧૨૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ :

સંક્ષિપ્ત બોધ વચનમાળા.

લેખક:—શ્રી વિજયપદ્મસૂરિજી.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૬૭ થી ચાલુ.)

૧૫. કર્મના અંધકાળ અને ઉદયકાળમાં સ્વાધીન કાળ એક અંધકાળ છે ને કર્મને આંધલી વેળાએ સાવચેત રહેનારા જીવો દુઃખી થતાં નથી. કર્મનો અંધ થયા પછી અઆધાકાળ વીત્યા બાદ તે કર્મ ઉદયમાં આવે, ત્યારે મનમાં એમ વિચાર આવે કે આવું દુઃખ ન ભોગવવું પડે તો સારું. બ્યાજખી જ છે કે-કોઈને પણ દુઃખ ભોગવવું ગમે જ નહિ પણ કર્મનો ઉદય થયા પછી તે ભોગવ્યા વિના કેમ ચાલે ? અર્થાત્ આંધલા કર્મો ભોગવવા બોધ્યો. ઉદયકાળમાં કોઈનું કંઈ પણ ચાલતું નથી, આ અપેક્ષાએ ધ્યાન રાખીને પરમતારક શ્રી તીર્થંકર દેવોએ ઉદયકાળ એ પરાધીન કાળ છે એમ કહ્યું છે.

૧૬. જેમ આંખને વાવતાની સાથે જ ફળ ન આવે પણ અમુક સમય વીત્યા બાદ ફળ આવે, તેમ દરેક કર્મ આંખ્યા પછી તરતજ તેનો ઉદય થતો નથી, પણ અમુક સમય વીત્યા બાદ જ ઉદય થાય. તેટલા ટાઇમનું નામ અઆધાકાળ કહેવાય.

૧૭. પાપનું ફળ ખરાબ હોવાથી કોઈ તેને ચાહતું નથી પણ પાપના કારણેનો જ્યાં સુધી લાગ ન કરીએ ત્યાં સુધી તેવા પાપકર્મના ખરાબ ફળ ભોગવવા જ પડે છે. ધર્મારાધનના સારા ફળ સૌ કોઈ ચાહે છે, પણ ધર્મારાધન પ્રત્યે તો રુચિ પણ થતી નથી તો ધર્મને સાધવાની વાત જ ક્યાં રહી ? એટલે જિનધર્મની પરમ ઉલ્લાસથી આરાધના કરનારા ભવ્ય જીવો જ-દેવતાષ્ટ સુખના લાભથી માંડીને ઠેક મુક્તિના સુખ સુધીના ફળો પામી શકે છે ને રાત્રીમાચીને પાપકર્મ ન કરીએ તો જ પાપનું ફળ ન ભોગવવું પડે. આ વાતને ટૂંકમાં નીતિવેત્તાએ જ જણાવી છે કે—

ધર્મસ્ય ફલમિચ્છન્તિ માનવાઃ ।

ફલં નેચ્છન્તિ પાપસ્ય, પાપં કુર્વન્તિ સાદરાઃ ॥૧॥

૧૮. જ્યાં સુધી હૃદયમાં ખરાબ વાસનાઓ અંજન(મેશ)થી ભરેલી કાળડીની પેઠે ઇસોઠસ ભરી હોય ત્યાં સુધી સારામાં સારા શ્રી જિનધર્મનાં ઉપદેશની અસર કદાચ રીતે થાય ? અર્થાત્ ન જ થાય. એક વાસણમાં અમુક ચીજ ઇસોઠસ ભરી હોય તેમાંથી જ્યાં સુધી તે ભરેલી ચીજ ખાલી ન કરીએ ત્યાં સુધી ખીજ વસ્તુ સમાય જ નહિ. આ બાબતમાં વિજ્ઞાના ભમરાનું ને કમળના ભમરાનું દૃષ્ટાંત ખાસ સમજવા જેવું છે-તે ખીના ટૂંકમાં આ પ્રમાણે જણાવી. તે બંને ભમરાને મિત્રાચારી હતી. અરસપરસ તેઓ એક ખીજને સ્થાને મળવા જતા હતા. કમળનો ભમરો વિજ્ઞાના ભમરાને મળવા જાય, ને વિજ્ઞાનો ભમરો કમળના ભમરાને મળવા જાય, એક વખત કમળના ભમરાએ પોતે જે કમળમાં રહે છે તેની સુગંધીના વખાણુ કર્યા, ને વિજ્ઞાના ભમરાને પોતાના સ્થાને આવવા જણાવ્યું. તે વાત કળ્પલ કરીને વિજ્ઞાનો ભમરો નાકમાં બે ગોળી બરાવીને કમળના ભમરાને મળવા ગયો. તેણે તેને કમળ ઉપર બેસાડી પૂછ્યું કે-કેમ ? કમળની સુગંધી કેવી આવે છે ? વિજ્ઞાના ભમરાએ કહ્યું કે-મને તો કંઈ સુગંધ જણાતી નથી. આ સાંભળીને કમળના ભમરાએ બારીકાઈથી તપાસ કરી તો જણાવ્યું કે તેના નાકમાં વિજ્ઞાની બે ગોળીઓ છે. આ બંને ગોળી કાઢવા માટે કમળના ભમરાએ તેને ઉચકીને તળાવના પાણીમાં ઝબોળ્યો, તેથી બંને ગોળી નીકળી ગઈ. તે પછી વિજ્ઞાના ભમરાને કમળ ઉપર બેસાડ્યો ત્યારે કમળની સુગંધીનો અનુભવ કરનાર વિજ્ઞાના ભમરાએ કમળના ભમરાને આ પ્રમાણે કપકો આપ્યો કે-તું તો પેટભરો થઈને આવો ઉત્તમ કમળની સુગંધીનો એકલો જ અનુભવ કરે છે, અત્યાર સુધી મને આવી કમળની સુગંધીનો લાભ પણ ન લેતા દીધો, એ શું ઠીક કહેવાય ? કમળના ભમરાએ કહ્યું કે-તને જો આ સ્થાન ગમતું હોય તો ખુશીથી અહીં રહે ને સુગંધનો અનુભવ કર. આ સાંભળીને વિજ્ઞાનો ભમરો

અહીં રહેવા લાગ્યો ને કમળની સુગંધીનો દિન-પ્રતિદિન પરિચય વધતાં, તે પોતાના વિદ્યારૂપ સ્થાનને ભૂલી ગયો. વ્યાજ્ઞી જ છે કે જેવો સંગ થાય તેવા જ રંગ જામે. આ કાલ્પનિક દૃષ્ટાંતની ઘટના આ પ્રમાણે જાણવી. વિદ્યાના ભમરાના નાક જેવા સંસારી જીવોનું મન જાણુવું. કમળના ભમરા જેવા ગુરુ-મહારાજ ને કમળની સુગંધી જેવો ગુરુમહારાજનો ઉપદેશ જાણવો. બાકીની બીજા સમગ્રય તેવી છે.

૧૯. પ્રભુદેવની વાણી નોળવેલ નામની વનસ્પતીના જેવું કામ કરે છે. સંસારી જીવો નોળીયા જેવા જાણુવા. જેમ નોળીયાને સર્પ કરડે ત્યારે નોળવેલને સૂઝી તે (નોળીયો) સર્પનું ઝેર ઉતારે, તેમ સંસારી જીવોને ક્ષણે ક્ષણે વિવિધ ઉપાધિરૂપી સર્પો કરડી રહ્યા છે. પ્રભુદેવની વાણીરૂપી નોળવેલ સૂઝીને એટલે સાંભળીને સંસારી જીવો વિવિધ ઉપાધિરૂપી સર્પનું ઝેર ઉતારે છે.

૨૦. આત્મદૃષ્ટિ તરફ લક્ષ રાખી વિચાર કરતાં જાણુાય છે કે-પાપ કરવામાં બહાદુરી નથી પણ પાપથી બચવામાં છે.

૨૧. કરોડો રત્નોના દાન કરતાં પણ માનવ જિંદગીના એક સમયની કીમત વધી જાય; કારણ કે આપણે કોઈને કરોડો રત્નો દઈએ તો પણ તેની તાકાત નથી કે ગયેલો સમય પાછો લાવી દે, માટે જે ભવ્ય જીવ પોતાના આયુષ્યનો એક ક્ષણ પણ નકામો એટલે ધર્મોપદાન કર્યા વગર ન જવા દે તે જ ખરો જીવ બુદ્ધિશાલી કહી શકાય. કહ્યું છે કે—

“સ્વાયુષઃ ક્ષણમપિ પ્રમાદતો યે વૃથા ન ગમયંતિ મેઘસઃ” ॥

૨૨. ઉત્તમ પુરુષો બીજાના બુદ્ધિ થયેલા હૃદયને સમજાવીને એક કરે છે માટે તેઓ સોય જેવા કહેવાય. ને દુર્જન પુરુષો એક બીજાના હૃદયની એકતાનો નાશ કરે છે તેથી તેઓ કાતર જેવા કહેવાય છે; માટે દુર્જનની સોજત તજીને સજ્જન પુરુષની સોજત કરવી. (ચાલુ)

જાણુવા યોગ્ય કથંચિત્ વિવિધ ઉક્તિઓ.

સંગ્રા-શ્રી પુણ્યવિજયજી (સંવિજ્ઞપાક્ષિક)

મિત્રને કડવા સત્યો સંભળાવવાની રીત—
મિત્ર ! તું પત્થર સાથે માથું પટકે છે. તારા અભિ-પ્રાયની કોઈ પરવા કરતું નથી. તારા મિત્રો તારાથી દૂર રહેવામાં મજા માને છે. તું એટલો બધો ડાહ્યો છે કે તને કોઈ કંઈ કહી શકતું નથી, કોઈ તને કહેવા આવવાનું નથી, કેમ કે તેમ કરવામાં સાર નથી. બિલ્લટું તેમ કરવાથી તેની આપદા વધી જશે. પરિણામે તું જાણે છે, તેથી વધારે જાણી શકવાનો નથી અને તું જે જાણે છે તે બહુ નજીવું છે.

બીજાના વિચારો પર સીધા પ્રહાર નહિ કરતા સામાની મૂર્ખતા કે ખોટી વાત છે એમ નહિ બતાવતા જવાબ વાળવાની રીત—અમુક સંન્નેગોમાં તેનો મત ખરો ગણાશે, પણ હાલના સંન્નેગોમાં મને કેટલોક તફાવત જણાય છે વિગેરે.

લોકોને તમારા વિચારના બતાવવાના માર્ગો—લોકો સાથે વાત કરતી વખતે જે બાબતમાં તમને મતભેદ હોય તે બાબતની શરૂઆતમાં ચર્ચા કરશો નહીં, જે વિષયમાં તમે સંમત હો તે વિષય પર બાર મૂકીને ચર્ચાની શરૂઆત કરજો. બની શકે તો મક્કમતાથી કહેજો કે વસ્તુતઃ બંનેનો હેતુ એક જ છે, પણ એ હેતુ પર લાવવાની રીત બાબત મતભેદ છે. શરૂઆતથી સામો માણસ હા હા કહેવા માંડે તેવી રીતે વાત કરજો અને બંને ત્યાં સુધી તેને ના કહેતા અટકાવજો.

કડવાશનો અંત આવે, સારી લાગણી ઉત્પન્ન કરીને અને સામો માણસ તમારી વાત લક્ષ્યપૂર્વક સાંભળવાને તૈયાર થાય એવું જાદુઈ વાક્ય—હંમેશ વાતની શરૂઆત આ પ્રમાણે કરજો “ તમને જે જાતની લાગણી થાય છે તેમાં તમારી

૧૨૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ :

માત્ર કસુર નથી. તમારી જગ્યાએ હું હોના તો મને પણ આગાદ એવી જ લાગણી થાત. ”

મીઠા ડપકો—કટલીક વાતો એવી છે કે જે સંજ્ઞા મને તમારા તરફથી સંતોષ થતો નથી. અત્યારે તે અવસર નથી ને ભવિષ્યને માટે પણ ખીનઅવસરને યોગ્ય છે.

લોકોની ભૂલ સીધી રીતે નહિ પણ આડ-કતરી રીતે ખતાવો—તૈયાર કરેલું ભાષણ (લેખ) બરોબર નહોતું પોતાના પતિને કહે છે કે—‘ નોર્થ અમેરિકન રીવ્યુ માટે આ લેખ ઘણો સુંદર ગણાશે ’ આ રીતે પોતાના પતિની તારીફ કરી પણ સાથે આડકતરી રીતે તેને સમજાવી દીધું કે—‘ દેવળના તખ્તા પર આ ભાષણ ચાલી શકશે નહિ. ’

કેઈને હુકમ ગમતો નથી—‘ આમ કરો ને પેલું ના કરો ’ તેને બદલે ‘ તમે આ વાત પર વિચાર કરજો. આમ કરવાથી સારું પરિણામ આવશે. એમ તમે ધારો છો ? ’ એક કાગળ લખાવ્યા પછી પૂછવું ‘ તમે આ વિષે શું ધારો છો ? ’

આવી યુક્તિથી એક માણસ સહેલાઈથી પોતાની ભૂલ સુધારે છે.

ભૂલ સુધારવાનો સરળ ઇલાજ—સામામાણુ-મને અક્ષય નથી, ડોળા જેવો છે તેમ નહિ કહેતાં તેનામાં અમુક કામ કરવાની લાગણી છે, પણ તેની શક્તિ ખીલવવાની જરૂર છે.

ખીજાઓને શુરસે કર્યા વિના સુધારવાનો નિયમ—ઉત્તેજન આપો. જે દોષ તમે સુધારવા માંગતા હો તે સુધારવાનું સહેલ છે એમ ખતાવો. જે કામ તમે ખીજા પાસે કરાવવા માંગતા હો તે ધણું સહેલું છે એમ કહો.

(ડૉલ કારનેગીના ગ્રન્થ ઉપરથી પૃથક્ પૃથક્ ઉધૃત)

ઉપાધ્યાય શ્રીમદ્ યશોવિજયજીનું જીવન રહસ્ય ।

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૦૯ થી શરૂ)

શ્રી યશોવિજયજીનું દષ્ટિબિંદુ વિશેષ હતું; દિગંબર ગ્રંથ સમાધિતંત્રનું હિંદુસ્તાની ભાષામાં દોષક છંદમાં એમણે ભાષાંતર કર્યું છે; દિગંબર-ચાર્યકૃત અષ્ટસહસ્રી નામના ગ્રંથ ઉપર વિવરણ કરેલું છે; જેમ શ્રી હરિભદ્રસૂરિએ બૌદ્ધદર્શનના એક ન્યાયગ્રંથ ઉપર ટીકા લખી હતી અને બૌદ્ધો તરફના વિશાળ દષ્ટિબિંદુ (Comprehensive view) નો દાખલો બેસાડ્યો હતો તેમ ઉપાધ્યાય-જીએ પણ પતંજલિના યોગશાસ્ત્રના કેવલ્યપાદ ઉપર ટીકા લખી છે.

ભરપૂર વહેતી નદીઓના પ્રવાહો જેમ નહેરમાં વહેંચાઈ જઈ ગામો અને ખેતરોને પ્રકૃષ્ઠિત અને રસભરિત બનાવે છે તેમ શ્રીમદ્જીનું સાહિત્યજીવન અનેક આધ્યાત્મિક અને સામાજિક ક્ષેત્રોમાં વહન થયેલું છે. અનૈકાન્તવ્યવસ્થા જેવા ગ્રંથોમાં શ્રીમદ્ આનંદધનજીની “ સકલ નયવાદ વ્યાપી રહ્યો—તે શિવ સાધન સંધિ રે ”—એ ઉક્તિને સાર્થક કરી રહ્યું છે.

જે એ મંત્રના ખીજાસૂરથી સરસ્વતી દેવીએ તેમને ગંગા કાઠે સંતુષ્ટ થઈ તર્ક અને કાવ્યનું વરદાન આપેલ હતું તેમ તેઓ પોતે જણાવે છે. તેથી પૈંદ્ર શબ્દ ધણેભાગે તેઓ પોતાની સંસ્કૃત ગ્રંથ-રચનાના પ્રારંભમાં મૂકે છે.

“ નિશ્ચય દષ્ટિ હૃદય ધરીજી પાળે જે વ્યવહાર, પુણ્યવંત તે પામશેજી ભવસમુદ્રનો પાર ”—આ વાક્ય શ્રી ઉપાધ્યાયજીના તમામ ગ્રંથોનું—વ્યવહાર અને નિશ્ચયના પ્રતિપાદન રૂપે અને જૈન દર્શનના અને-કાંતવાદના સાર તરીકેનું સૂચક છે. સવાસો ગાયાના સ્તવનમાંનું આ વાક્ય છે. વળી “ કલેશે વાસિત મન સંસાર, કલેશ રહિત મન તે ભવ પાર ”—આ તેમના આરમા પ્રભુના સ્તવનમાં સાદી રીતે ખતા-

નેહી સંસાર અને મોક્ષની સમગ્રવટનો સાર છે. એમણે સમુદ્ર-વહાણ સંવાદ પણ સરળ ભાષામાં વૈરાગ્યની ઉપદેશક શૈલીએ રજૂ કર્યો છે. કર્મપ્રકૃતિ અંથ ઉપર ટીકા લખી કર્મઅંથનું ઉત્તમ જ્ઞાન અને દ્રવ્યગુણપર્યાયનો રાસ ગુર્જર ભાષામાં બનાવી દ્રવ્યાનુયોગના ઉચ્ચ જ્ઞાનની સાબિતી પૂરી પાડી છે. એમના ગુજરાતી દ્રવ્યગુણપર્યાય રાસ ઉપરથી દ્રવ્યાનુયોગતર્કણા સંસ્કૃત અંથ બનેલો છે.

વાદી તરીકે તેઓ જળરજસ્ત હતા. એમના જમાનામાં લગભગ થોડાક વર્ષો પૂર્વે રથાનકવાસી સંપ્રદાયની ઉત્પત્તિ થઈ, અને તે ખાતર એટલે સ્થાપનાનિષ્ણેપની પુષ્ટિ માટે એમનો પ્રચાર પ્રતિમાશતક વિગેરે અંથો બનાવવા માટે થયો; અને તે ખાતર ખંડન-મંડનમાં પણ તેમને અંથસાહિત્યમાં ઉતરવું પડ્યું.

નિશ્ચય અને વ્યવહારમાં મુખ્યતા અને ગૌણતા-પૂર્વક એમની અંથસમૃદ્ધિમાં અનેક શ્લોકોનું દર્શન થાય છે. તે હકીકત ગુજરાતી ભાષામાં પણ તેમણે ઉતારી છે. “બાહ્ય ક્રિયા છે બાહ્યરયોગ, અંતર-ક્રિયા દ્રવ્યાનુયોગ”-“બાહ્ય હીન પણ જ્ઞાન વિશાળ બલો કલ્હો મુનિ ઉપદેશ માળ”-એ કાવ્યદ્વારા અધ્યાત્મની મુખ્યતા કરે છે અને “યોગ અસંખ્ય છે જિન કલાં, નવપદ મુખ્ય તે જાણો રે; એહ તણે અવલંબે, આતમ ધ્યાન પ્રમાણોરે.”-વિગેરે કાવ્યદ્વારા ક્રિયા નયની પણ પુષ્ટિ કરે છે. આ રીતે જ્ઞાન અને ક્રિયા નયનો સમન્વય ગૌણ મુખ્યતાપૂર્વક સાધે છે.

આધુનિક શુદ્ધ અધ્યાત્મીઓની પેઠે એઓશ્રી શુભ એટલે પારમાર્થિક શુભ અનુદાનોને છોડી શુદ્ધ એટલે માત્ર આત્માનું જ અવલંબન કરનારા નહોતા. શુભની મુખ્યતા કરી શુદ્ધ તરફ-નિશ્ચય દષ્ટિ તરફ-પ્રયાણ કરવાનો તેમનો ઉપદેશ હતો. પ્રયંડ વિદ્વતા છતાં ન્યાયલોકપ્રશસ્તિમાં અસ્માકં ચરણગુણહીનાનાં એ શબ્દો કેટલાં નમ્રતાસૂચક છે ?

લગભગ ૬૩ વર્ષનું આયુષ્ય પૂર્ણ કરી સં. ૧૭૪૩ માં દર્બાવતી (ડભોઇ) શહેરમાં મૌન એકાદશીની તિથિએ આસપાસના મનુષ્યો વચ્ચેથી યથોચિત માન સ્વીકારી લઈ રથૂળરૂપ અદૃશ્ય થઈ સ્વર્ગવાસી થયા. જૈન દર્શનનો પ્રખર જ્યોતિર્ધર અસ્ત થયો; પરંતુ એમનો આત્મા એમના પ્રત્યેક અંથોમાં વિદ્યમાન જીવન્ત અમર છે; અને તે તે અંથોનું અધ્યયન ચક્ષુમતાથી કરનારને અદૃશ્ય આધ્યાત્મિક શક્તિ અર્પી રહ્યો છે; આપણે એમની આજની સ્વર્ગવાસની તિથિએ પ્રતિજ્ઞાદ્વારા સંકલ્પ કરીએ કે-યથાશક્તિ એમના અંથોનું પરિશીલન ચાલુ રાખી, સાર ગ્રહણ કરી, કૃતકૃત્ય થવા પ્રેરણા મેળવી આત્મિક ઉન્નતિ અને વિકાસ પ્રકટ કરીએ.

પ્રેમ સર્વપક્ષી રાધાકૃષ્ણન એક રથાને કહે છે કે—The objective of conduct may be defined as a continuous discipline of human nature leaving to a realization of the spiritual-અર્થાત માનવ-જાતિને સતત શિસ્ત કર્યે જવી એ નિકટનું ધ્યેય અને આત્મસાક્ષાત્કાર એ અંતિમ ધ્યેય-આવા જ દષ્ટિબિંદુથી શ્રીમદ્ ઉપાધ્યાયજી આપણને સમગ્ર રીતે અવલોકન કરતાં લાગે છે; પોતાની જ બનાવેલી ઉપાધ્યાય પદની પૂજામાં જગત્તા બંધુ અને જગત્તા બ્રાતારૂપે શબ્દોદ્વારા સિદ્ધ થયા છે; ઉદાત્ત વિશાળ પ્રતિભાવાળું, વૈરાગ્યમય અને કલ્યાણકારી ભાવના-ભર્યું એમનું ચારિત્રમય જીવન અન્યને દર્શાવેલું હોય પોતાની સૌમ્ય પ્રભા અને જ્વલંત શક્તિથી વિરાજિત અને ચિરસ્મરણીય થઈ ગયેલું છે અને જયન્તિ તેઽધિકં જન્મના જગત્-એ કવિ ભવ-જૂતિની ઉક્તિ સાર્થક કરી રહ્યું છે. આવા મહાત્માશ્રી ભતૃંહરિના વાક્યમાં જૈન સમાજના જ નહિં પરંતુ અલંકરણ મુવઃ-પૃથ્વીના અલંકારરૂપ છે; એમને આજે રમરણાંજલિ અર્પી કૃતાર્થ થઈએ.

સુખમ-સં. ૨૦૦૧ } શા. કૃતેહ્યંદ ઝવેરભાઈ
મૌનએકાદશી.

Reg. No. B. 431

॥ योगानુભવસુખસાગર ॥

સં.-“મુનિરાજશ્રી લક્ષ્મીસાગરજી મહારાજ.”
વિસનગર.

(૧)

ધોગીઓને બ્રહ્મચર્ય એ ચારિત્રયોગના પ્રાણ સમાન છે, કારણ કે પરમ બ્રહ્મ-સચ્ચિદાનંદ (મોક્ષ)-ની પ્રાપ્તિમાં એ બ્રહ્મચર્ય કારણ બને છે, તે જ કારણથી બ્રહ્મચર્યને ધરનારા પુરુષો, લોકથી પૂજાતા દેવ-દેવેન્દ્ર ચક્રવર્તી રાજાઓને પણ પૂજનીય બને છે. (૫) અપરિગ્રહત્વ-પરિગ્રહનો ત્યાગ કરવો તે. જે જે વસ્તુ નજરે પડે તેના ભોગની વાંછા અજ્ઞાનતાનાયોગે જીવને થાય તેવી વસ્તુને સંધરવા માટે ઇચ્છા બળે, તેમાં રાગ બંધાય, ધન, ધાન્ય, સ્ત્રી, પુત્ર, ઘર, જમીન, દાસ, દાસી, હાથી, ઘોડાગાડી યા પાલખી વિગેરેનો મમત્વ મૂર્છાભાવે સંગ્રહ કરાય તે પરિગ્રહ કહેવાય છે. તેવી વસ્તુઓનો ત્યાગ કરવો તે દ્રવ્ય પરિગ્રહ કહેવાય. અન્યતર ત્યાગ મૂર્છા મમત્વ ન રાખવો તે ભાવ પરિગ્રહ ત્યાગ કહેવાય છે. કહ્યું છે કે—

ન સો પરિગ્રહો વુત્તો નાદુપ્પત્તેણ તાણા ।
મુચ્છા પરિગ્રહો વુત્તો દ્વિ વુત્તં મહેસિણા ॥૧॥

ધન, ધાન્ય, સુવર્ણ, રત્નાદિ, માણિક્ય પરિગ્રહ કહેવાય છે, તે સાચો પરિગ્રહ નથી. પણ તે વસ્તુઓ પર મારાપણાની જે વૃત્તિ (બુદ્ધિ) એ વસ્તુઓ મારી છે, બીજાને માટે ખપમાં ન જ આવે, મારે ભોગવવી જોઈએ તેવી જે બુદ્ધિરૂપ મૂર્છા તે જ સાચો પરિગ્રહ છે તેમ મહર્ષિ-ભગવાન જ્ઞાત-પુત્ર મહાવીર દેવ કહે છે. આ જગતમાં મૂર્છાપરિગ્રહ મોટા દુઃખનું કારણ થાય છે. કપીલની પેઠે જે જ માસા માત્ર સોનાની વાંચાથી છ ખંડના રાજ્યથી પણ સંતોષ નથી થતો, પરંતુ તેની કાંઈ પણ જરૂર નથી એમ જ્યારે મનમાં લાગે છે, ત્યારે સર્પ કાંચલીને છોડે તેમ પોતાની પાસેની વસ્તુને છોડી દે, તેનો રાગ છોડી દે ત્યારે આત્માને આનંદ થાય છે. કહ્યું છે કે—

સંનિધૌ નિધયસ્તસ્ય, કામગબ્યનુગામિનો ।
અમરાઃ કિંકરાયન્તે, સંતોષો યસ્ય ભૂષણમ્ ॥૧॥

જેની પાસે સંતોષરૂપ આભૂષણ છે તેવા મહાત્મા પાસે આઠ સિદ્ધિ, નવનિધિઓ, સ્વર્ગની કામધેનુ માફક સેવા કરે છે. એટલું જ નહીં પણ દેવદેવે દ્રો તેની સેવકની પેઠે આજ્ઞા પાલણ કરે છે. આ પાંચ વ્રતો સાધુ યોગીને સર્વથા હોય છે અને ગૃહસ્થ શ્રાવકોને અશક્ય હોય છે. તે નિયમ ચિત્તવૃત્તિને દમનારા કહ્યા છે. તેને પાલનારા આત્મશુદ્ધિ કરવા-વડે મુક્તિને આરાધી શકે છે. —(અપૂર્ણ)

સ્વીકાર-સમાલોચના.

૧ જિન સંગીત સરિતા—કર્તા મુનિરાજ શ્રી દક્ષવિજયજી મહારાજ (કિંમત આર આના)

આ બુકનાં ચાર તરંગોમાં ૧૨૪ સ્તવનો, સ્તુતિઓ તેમજ પાછળ સ્તુતિમંજૂષા વિદ્વત્તાબરી રીતે રચના કરી છે. ઠે. કીકાભટ્ટની પોળ, અમદાવાદ.

૨ ભરત બાહુબલિ રાસ—અનુવાદક તથા સંપાદક પંડિત શ્રી લાલચંદ બગવાનદાસ ગાંધી-વડોદરા. આ ગ્રંથમાં સં. ૧૨૪૧નું પ્રાચીન ગુજરાતી અનુપ્રાસ યમકમય વીરરસપ્રધાન ચુદ્ધકાવ્ય તેની દેશી ભાષાઓના ઇતિહાસને પ્રકાશિત કરતી વિદ્વત્તા-ભરેલી પ્રસ્તાવના સાથે આપેલ છે. આ ગ્રંથ જૈન ઐતિહાસિક સાહિત્યને ઉપયોગી ગ્રંથ છે. કિંમત રૂ. ૧-૪-૦. ભાવનગરમાં શ્રીયશોવિજય જૈન ગ્રંથમાળાથી મળશે.

અમારા નવા થનારા લાઇફ મેમ્બરોને નીચેના ગ્રંથો ભેટ અપાશે.

અમારું નવું સાહિત્ય પ્રકાશન.

૧ વસુદેવ હિંદી, ૨ ક્યારત્નકાષ, ૩ શ્રી પાર્શ્વ-નાથ ચરિત્ર, ૪ શ્રી સંધપતિ ચરિત્ર, ૫ શ્રી મહાવીર દેવના વખતની મહાદેવીઓ.

ઉપરના પૂર્વાચાર્ય કૃત ગ્રંથોના ગુજરાતી અનુવાદો છપાય છે. નં. ૧-૪-૫ માં સહાયની અપેક્ષા છે.

મુદ્રક: શાહ ગુલામચંદ લલ્લુભાઈ : શ્રી મહોદય પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ : દાણાપીઠ-ભાવનગર.